

6 únor 2021



Aktivity školního Senátu v době uzavření školy

2. stupeň

Rozhýbejme školu

1. stupeň

Přehlídka



CO NEOBVYKLÉHO DĚLÁM ZA ČASU

Korony a dělá mi to radost!
Děláš něco zajímavého v karanténě?
Raid sroviš?

JESTLI ANO, MŮŽEŠ VYTVOŘIT OBRAZEK NA
TEĚNA „CO NEOBVYKLÉHO DĚLÁM ZA ČASU KORONY
A DĚLÁ MI TO RADOST“ TVOŘIT NEHUSÍŠ JEN NA PAPIŘ,
MŮŽEŠ POUŽÍT JAKÝKOLI MATERIÁL OD SNĚHU PŘES
VODOVKY AŽ K MODELÍNĚ.
SVOJE DÍLO POŠLI NA
E-MAIL PANÍ ZÁSTUPKYNĚ
ivnazarovova@seznam.cz

SVE DÍLO NAUDEŠ VYSTAVĚNÉ
NA STRÁNKÁCH ŠKOLY.
DO VÝSTAVY SE MŮŽOU
ZAPOJIT VŠICHNI ŽÁCI 1. STUPNĚ

Rozhýbejme školu!

Zapoj se s námi do březnové výzvy a přispěj svým pohybem!

Kolik kilometrů jsme schopni společnými silami za měsíc zdotat? Přejdeme Českou republiku, nebo se dostaneme až k moři?

Před pohybovou aktivitou si nezapomeň zapnout jakoukoliv sportovní aplikaci. Záznamy svých pohybových aktivit přidávej do týmu „Rozhýbejme školu“.

Průběžné výsledky budou zveřejňovány každý týden.

*Pohybová aktivita musí trvat minimálně 20 minut. Jako běh se počítá aktivita v tempu 7 min/km.

Sport	Body za 1 km
Chůze	1
Kolo	2
Brusle	3
Běžky	4
Běh	5

*Zvedni šunký a pojd' ven,
nelež doma celý den!
Budeš v lepší kondici,
vyhni se však silnici.
Kolo, brusle, běhání
endorfiny vyhání!*

SENÁT

Online jednání Senátu – Horní sněmovny 1. 3. 2021

Senátoři: 6.A: -; 6.B: -; 6.C: -; 7.A: Lada Hessová, 7.B: Martin Škarda, 7.C: Josef Zírka, 8.A: -; 8.B: Tomáš Hora, 8.C: Daniel Drle, 9.A: -; 9.B: Julie Švarcová, 9.C: Miroslav Faifr, Mgr. Jana Kocandová, Mgr. Jaroslav Šedivý

„Rozhýbejme školu“ - aktivitu vymyslela Julie Princlová a přidali se k ní z její třídy Pavel Žížkovský, Hana Balázsová a Bára Trdličková, technicky pomohli učitelé tělesné výchovy a informatiky. Akce je určena žákům a učitelům 2. stupně a jejím cílem je motivovat ke zdravému pohybu v přírodě.

Hodnocení online výuky: různé pohledy a přístupy žáků i učitelů, pojmenována úskalí, hledána řešení.

Úkol na zamyšlení: Zkuste si tipnout, kdy se vrátíme do školy! Některé tipy senátorů: 27. 4. (Jaroslav Šedivý), 1. 5. (Jana Kocandová), 19. 5. (Miroslav Faifr), 8. 6. (Daniel Drle), 29. 6. (Lada Hessová), 30. 6. (Julie Švarcová)

Aréna:

- projekt Dešťová nádrž na zahradě 2. stupně před dokončením
- projekt na obnovu zahrady zatím dotačně nepodpořen
- v březnu proběhne projekt na obnovu kabinetů a učebny fyziky – chemie

- byly stavebně opraveny dveře hlavní vchodu
- Příští jednání: pondělí 12. 4. 2021 ve 14.00 hod. (online)

Zapsala: Lada Hessová, 7.A

Online jednání Senátu – Dolní sněmovny 1. 3. 2021

Přítomní: 4.A: Nikol Šnebergerová; 4.B: Veronika Vozárová; 4.C: - 4.D: - 5.A: Agáta Čížková, Štěpán Davídek; 5.B: Michaela Vraštilová; 5.C: Anna Soukupová, Kryštof Holý; 5.D: Jakub Kroupa; Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. „Přehlídka“ – přišly práce dalších šesti žáků a žákyň, postupně jsou umísťovány na webu školy v záložce 1. stupeň, 1. a 2. třídy informuje přes třídní zástupkyně ředitele; v blízké době bude vyhlášena soutěž Dobřanské pohledy – tentokrát na volné téma

2. Adopce v ZOO – aktuálně připraveno k odvozu 12–13 pytlů hliníku, svaz snad do jarních prázdnin

3. Aréna – senátoři se sami aktivněji zúčastní Přehlídky; p. ředitel informoval o možném způsobu řešení dopravy před budovou 1. stupně a o akci žáků 2. stupně „Rozhýbejme školu“

Příští online jednání: ve čtvrtek 15. 4. 2021 v 15:15 hod.

Zapsaly: Nikol Šnebergerová, 4.A, Mgr. Ivana Nazarovová

COVID-19

Rok s námi, mezi námi. Kéž by bez nás.

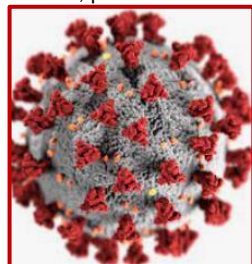
V roce 2020 nás zasáhl vir zvaný Covid-19. Pro všechny z nás to byla snad zkouška ohněm, ale něco nám to dalo a naopak nám zase vzalo. Měli bychom si to teď pojmenovat. A ještě bych vám chtěla říct moje poznatky atd.

1. Více času pro sebe. Nevím, jak jste na tom vy, ale před covidem jsem sama se sebou moc nebyla. Kroužky, škola, rodina a kamarádi zabírali můj veškerý čas. Teď se doma nudím a vydávám se na pospas svým myšlenkám. Nikdy předtím jsem nebyla tak dlouho sama se sebou. Nemůžu říct, jestli je to dobré, či špatné, ale pro mě to byla na začátku docela bojovka. Ne vždycky dokážeme vydržet se svými myšlenkami.

K tomuhle bych i přidala bod 2, a to pracování sám na sobě. Přece jen máme spoustu času a dobré je ten čas využít nějak dobře. Čtení, učení se něčeho nového, sportování. Takže pokud nic neděláš, tak se oblékni a jdi aspoň na procházku. Venku už začíná být hezky, tak se nevymlouvej na mrazíky a upaluj.

3a. Bohužel mě už nic pozitivního na covidu nenapadlo. Co jsem v minulosti brala jako samozřejmost (chození do školy, dohadování s mojí maminkou, aby mi něco přivezla atd.), to už je snad část dějin. Co mi úplně nejvíce chybí, je zjištění, že jsem si zapomněla domácí úkol či nějaký sešit doma a panika. Neříkejte mi, že jste nikdy neudělali, že jste si nechali sešit v aktovce, kde byl domácí úkol, který jste samozřejmě neměli a dělali jste, že ho máte doma. Učitelé, nebojte, máme vás rádi a vážíme si vás a tohle bylo jenom jednou v životě. Možná dvakrát, ale víckrát ne.

3b. Další můj poznatek je, že před covidem jsme si vůbec neuvědomovali tu svobodu. Vůbec jsme neměli zájem o to běhat venku jen tak, bez účelu. Vymlouvali jsme se na práci a odkládali jsme to do druhého dne. Až teď nám došlo, jak moc hloupí jsme byli. Teď, když někam chceme jít, musíme být ve svém orsknu, mít na sobě respirátory a dva metry od sebe. Proto jsem se rozhodla nenechat nic do druhého dne. Pokud to můžu udělat dnes, tak to udělám, protože kdo ví. Nevíme, jaké opatření na nás čeká. *Mája Tomášková, 8.B, a ilustrace Ondra Davídek, 8.B*



O covidové době toho bylo napsané i řečené už mnohé, přesto bych ráda shrnula, jak tuto dobu vnímám já. Když jsem přemýšlela, jaké jsou klady a jaké zápory období z pandemií, našla jsem spíše ty zápory. Například to, že se nepotkávám tolik s kamarády a kamarádkami ze školy, ale i mimo ni, protože kroužky mohou být jen online, a to je u sportu, zejména u běhání, docela těžké. Také mě napadlo, že ti, co už mají chemii, ale vlastně i ti, co mají fyziku, se musejí učit bez pokusů a za mě je škoda, že nemůžeme provádět experimenty, které bychom dělali ve škole. Myslím si, že žáci občas pochopí učivo právě z pokusů. Jezdí se i méně na výlety, protože je téměř vše zavřené. Já osobně se snažím trávit volný čas i venku, ale vím, že mnoho dětí prosedí skoro celý den u počítače. Ale abych zmínila i nějaké ty plusy, vyhovuje mi, že ráno mohu vstávat déle, než kdybych šla do školy. Také jsem ráda, že si mohu dělat úkoly zorganizovat podle sebe. *Anička Umnerová, 8.B*

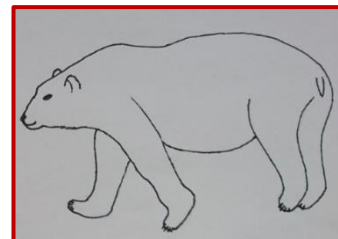
Pokud jste trochu všímaví, asi vám došlo, že vás doba covidu nějak ovlivnila, či změnila... je divné, že to říkám, ale mě změnila hlavně k dobrému. Začala jsem číst. Začala jsem se věnovat matematické olympiádě. Co také dělat, když sotva můžu vyjít ven. Začala jsem si víc povídat s bráchou. Asi můžu říct, že jsem konečně začala pořádně cvičit a posilovat a taky občas běhám. No, říkala jsem, že mě doba covidová změnila Hlavně k dobrému. Ale je tu i pár těch špatných změn. Nyní jsem více uzavřená, sarkastická a urážlivá. Myslím, že vše má jen jednu jedinou příčinu: ponorkovou nemoc. Pro ty, kteří nevědí: ponorková nemoc vzniká dlouhodobou společností stejných lidí. Zkrátka, jsem zavřená s rodinou doma a začali jsme si lézt na nervy. Jestli mohu porovnat s mým bratrem Adamem, je na tom lépe. Jeho veselá nálada se nijak nezměnila. 😊 *Šárka Bardounová, 6.A*

Už je to skoro rok, co jsme zavřeni doma kvůli pandemii. Já osobně si myslím, že epidemie měla dobrý i špatný vliv. Samozřejmě špatných aspektů je víc. Pro mě nejhorší byla absence kroužků, kultury (kino...) a stýkání se s lidmi. My školáci jsme se učili z domova, takže to, jestli budeme dělat úkoly, bylo jen na nás a myslím si, že to bylo dobré pro naši sebekázeň a morálku. Dalším kladem bylo, že jsem si mohl rozvrhnout svůj denní rozvrh. Já jsem totiž velmi pořádkumilovný člověk. Ale bylo by lepší vrátit se do školy a stýkat se se spolužáky. Celkově si myslím, že nebylo na škodu si touto zkušeností projít, ale myslím si, že rok doma by už stačil. *Adam Bardoun, 9.C*

TÉMA: DOMÁCÍ MAZLIČKOVÉ

S krajtou na procházku?

V tomto čísle Podlavičníku se věnujeme domácím mazlíčkům. Já jsem si jako téma na článek vybral seznam nejzajímavějších a nejexotičtějších mazlíčků. Tak tady je. Představte si, že máte doma několika set kilogramového medvěda. Jedna rodina v Rusku ho skutečně má. Dokonce je i vycvičený a nikomu neublíží. Jen pokud ho budete chtít, připravte se na spotřebu 25 kg ryb denně. Druhou příčku obsazuje bizon. Je to největší zvíře na seznamu, a proto byste se jako budoucí majitelé museli připravit na spoustu sražených a rozbitých věcí. Další na seznamu jsou různé plazi. Někdo by mohl argumentovat, že dnes už je normální mít doma hada, ale co třeba taková krajta? Já osobně hady nemám rád a trochu se jich štítím. Třeba v Austrálii je poměrně normální pořídit si klokana, ale představte si, že vám po bytě hopká klokana. Pokud byste si ho chtěli pořídit, počítejte s tím, že potřebuje prostor. Pak jsou tu různé opice a ostatní primáty. Vypadají sice roztomile, ale mohou být i agresivní a nedají se moc vycvičit. Ovšem něco úplně jiného jsou lemuři kata. Jsou to jediní denní lemuři a jsou velmi hraví a je s nimi zábava. No a velkým trendem je mít doma miniprasátko. Problém nastane, když vám z něj vyrostou nějaké dvousetkilové „hovado“, protože jste si pořádně nezkontrolovali rodokmen. Tak na to pozor. Populární je také pořizovat si různé kočkovité šelmy a tygři a pumy nejsou výjimkou. Pokud vám pes přijde moc obyčejný, kupte si fenka. Je to velmi roztomilá psovitá šelmička, která má bohužel noční aktivitu, takže se asi moc nevyspíte. To by byli všichni exotičtí a netradiční domácí mazlíčci, kteří mě zaujali. A pokud si některého z nich pořídíte, přeji vám hodně štěstí. *Adam Bardoun, 9.C, ilustrace Ondra Davídek, 8.B*



K narozeninám bych si přála... draka.



Milí čtenáři, pokud máte domácího mazlíka, jistě jste si všimli, že s ním během doby covidové trávíte, nebo jste trávili mnohem více času než normálně. Jenže... neomrzela vás? Křečci, morčata, psi, kočky, králíci... to už je kliše. Nevím jak vy, ale já jsem měla několik vysněných mazlíčků. Ano, vysnění mazlíčci - to je téma patřící tomuto článku! Jako malá jsem chtěla pandu. Jako větší jsem chtěla pandu. Teď, když jsem ještě o trochu větší, chci draka. Já vím, je to ulítlé, ale já už jsem zkrátka taková 😊. No, neříkejte, že vy jste nesnili třeba o takovém žralokovi. Nebo třeba o žirafě. Kdo je tu pak podivín, když chce mít žraloka ve vaně? Ne, dělám si legraci. Jděte si za svým snem - mít žirafu na zahradě, žraloka ve vaně a pandu třeba v garáži. Proč ne, když je budete mít rádi? Nebojte, vaše možné představy už rozebírat nebudu. Teď rozeberu tu svou - mnohem absurdnější. Drak v obyváku. Někdy si ho představuji spíš jako malého, červeného nebo černého ještěra s křídly. Asi ani nechci, aby chrlil oheň. Sice už pět let dělám hasičský sport, ale drak chrlící oheň... to by za to nestálo. A navíc, jak by reagovali sousedé, kdyby u mě doma každou chvíli hořely dveře nebo záclony? Ne, malého dráčka, s křídly, bez schopnosti chrlit oheň, to je přesně to, co si přeji. Dál bych si přála, aby mi byl můj dráček oddaný, aby mě měl rád, aby byl se mnou šťastný, aby mě hlídal... Nechci dráčka, na kterém by se dalo létat. Sice je to lákavá představa, ale ostatní by mi záviděli, a o to já nestojím. Takže nepotřebuji žádné sedlo, ani nic podobného. Byl by to jen můj dráček přítul.

Já doufám, že po tomto článku vám nepříjde, že jsem se zbláznila, když chci doma dráčka. Jsou to jen mé sny, stejně jako vy možná sníte o žralocích, žirafách, slonech a já nevím o čem. Věřím, že můžeme ve své sny tolik věřit, až se nám někdy splní. Kdo ví, třeba se za deset let potkáme na ulici a povědíte na vodítku žirafu třikrát vyšší, než jste vy sami, a mně půjde u nohou můj poslušný dráček... *Sárka Bardounová, 6.A*

Rozhovor s paní Věrou Košťálovou, chovatelkou koní



Jak jste se k práci chovatele koní dostala? Pocházím z Prahy, kam jsem chodila na dostihy. Zde jsem se seznámila s manželem (Jan Košťál), který byl žokejem, dvojnásobným šampionem Československa, vyhrál téměř 300 závodů. Začal trénovat dostihové koně, pak dostal nabídku, aby vedl chov koní v Dobřanech. **Ano, váš manžel byl známý žokej, ale slyšel jsem, že si zahrál i ve filmu.** To je pravda, zahrál si ve filmu Dostih a v seriálu Dobrá Voda. **Měla jste ráda koně odmala?** Ano. **Musíte mít na chov koní speciální vzdělání?** Ano, je potřeba vystudovat školu se zemědělským zaměřením. Na dostihy je potřeba speciální škola, která je jenom jedna v ČR. **Kolik koní chováte?** V současné době pouze 10 koní, ale měli jsme jich i 40. **Co je na chovu koní nejtěžší?** Starat se o zdraví koně, uvědomovat si všechny povinnosti vůči koním. Bez lásky a zodpovědnosti to nejde. **Čím se koně krmí a naopak, co jim škodí?** Základní potravinou je oves, mrkev a seno, dostávají ráno a večer. Naopak se nesmí krmit měkkým pečivem, ale cizí by neměli krmit koně vůbec nebo pouze po konzultaci s majitelem. **Musí se koně v zimě oblékat?** Nemusí, ale jsou případy, kdy se musí oblékat kvůli zdravotnímu stavu. Koně nesnáší průvan, vítr a vlhko. **Jak dlouho je klisna březí?** 11 měsíců. **Existuje koňský kalendář jmen? Je nějaké pravidlo pro pojmenování hříbat?** Koňské kalendáře vycházejí. U dostihových koní platí přísná pravidla pro výběr jména. Hříbě musí mít jméno začínající prvním písmenem ze jména matky. Jméno musí schválit Jockey Club ČR. **Kdo ková koně?** Pořád to dělá kovář a podkovář. Podkovy se mění po sedmi týdnech, podkovy se přitloukají podkováky. Pokud se podkova přitluče správně, koně to nebolí. **Je péče o koně hodně náročná?** Ano, péče o koně je časově i finančně hodně náročná. Péče je nutná 365 dní v roce. Tato práce nejde dělat bez vztahu a lásky ke zvířatům. U koní jste od rána do večera, ale koně vám to dokážou vrátit. **Chováte také závodní koně?** Nyní už ne. Teď už máme koně pouze pro rekreační užití. **Když si chce někdo pořídít koně, co byste mu poradila?** Pokud si chce někdo pořídít koně, měl by si to pořádně rozmyslet. Občas se někdo přijde poradit. Jak už jsem říkala, bez lásky a zodpovědnosti by si je lidé neměli pořizovat. Často jsou pak nuceni v lepším případě koně prodat, v horším utratit. **Děkuji za rozhovor.** *Dominik Silovský, 8.B*

Hodíme se k sobě?

Nejlepším přítelem člověka je pes. To je všem známo. Ale co děti, psi a vůbec jakákoli zvířata. Jde to k sobě? Osobně s tím mám bohaté zkušenosti, protože mám mladšího brášku a ten se zvířátky vyrůstá, ale ne vždycky jsme ho nechali s nějakým zvířátkem sami.

Úplně bych nedoporučovala dávat malému dítěti nějaké malinkaté koťátko nebo křečka, morče... To znamená katastrofu. Když už chcete dítěti udělat radost zvířátkem, držte zvíře a nechte malé dítě, ať se jen kouká, a zvažte, zda mu umožníte si zvíře pohladit (mluvíme o věkové hranici dítě mladší tří let).

Zase mám zkušenost, že když už od malicka vyrůstáte třeba se psem, máte takové pouto, které se nedá přetrhnout, a budete vědět, jak na něj. Automaticky vás poslechne a zároveň máte věrného přítele.

Mít svého domácího mazlíčka je na nás a na našich rodičích. Nemůžu určit přesný věk, kdy ho dostat, ale za mě mít mazlíčka od narození mi přijde super a každému bych to přála. Věřte mi, že je sranda se koukat, jak se mezi sebou hašteří, a ani nevíte, jakou radost to tomu dítěti udělá. Prostě dětský smích je k nezaplacení. *Mája Tomášková, 8.B, a ilustrace Ondra Davídek, 8.B*



Papoušek jako domácí mazlíček



Chov papoušků přináší do našich domovů kousek živé přírody a radost z opeřeného kamaráda, se kterým se nebudeme nudit. Pro začínající chovatele se asi nejvíce hodí klasická andulka neboli papoušek vlnkovaný. Existuje na 200 různobarevných druhů těchto drobných ptáčků, původní zbarvení je ale žlutozelené, jsou velmi krotcí a společenská. Andulka se dokáže naučit i mluvit, napodobovat zvuky a různé optičárny, takže je pro začátek nejlepší. Papoušek je závažek na roky, ale spíše desetiletí. I ti nejmenší (andulka, korela, agapornis nebo papoušiček) se dožívají v průměru 10 až 15 let, někdy i více. U větších papoušků (žako, ara, amazoňan, kakadu) se věk dožití pohybuje i hodně přes 50 let. Každé zvíře, tedy i papoušek, potřebuje nějaký vhodný prostor. Papoušky chováme obvykle v klecích či voliérách. Důležité je také to, zda budeme papouška chovat v bytě, na terase či v zahradní voliére. Každý pták potřebuje jinou stravu, některému stačí zrní, jiní potřebují hodně ovoce a zeleniny. Všichni mají ale rádi piškoty. V chovu je velký rozdíl mezi nenáročným a náročným ptákem, protože každý potřebuje něco jiného. To, že je papoušek drahý, ještě neznamená, že je náročnější. Drahý je proto, že je například vzácnější nebo barevnější. Než si pořídíte papouška, musíte si to pořádně rozmyslet a nejlépe se poradit s odborníkem. *Dominik Silovský, 8.B*

Sportování s mazlíčkem

Jak už určitě všichni víte, sporty se můžou provozovat i se zvířaty. Pes jako nejvěrnější přítel člověka a s člověkem samozřejmě i sportuje. Mluvit o sportu se psem a vynechat agility by bylo jako mluvit o ledních sportech a vynechat hokej. Jedná se o aktivitu, kdy pes musí v určitém časovém úseku překonat vybranou překážkovou dráhu. Na trati se pes setká s překážkami, které přeskakuje. Součástí trati obvykle bývá také tunel (tím musí pes proběhnout) či slalom. Agility je sport, který se mezi Čechy těší velké oblibě. Cannicross je sport, při kterém obvykle běží pániček se svým chlupatým přítelem. Díky postroji je peske zaháknutý vodítkem k páničkovi. Abychom nebyli jen u psů, sportovat můžou i králíci. Králíčí hop odborněji nazýván kaninhop je poměrně známý sport. Králíčí hop je zábavná forma hry, při které jsou králíci přivázáni na vodítko a skáčou přes nejrůznější překážky. Vodítko ovšem pro králíka znamená i potom, co si na něj částečně zvykne, určitou formu ...



(pokračování na str. 6)

DOPISY ZNÁMÝM OSOBNOSTEM



Milý a vážený Karle IV.,



Daniel 4. D

ráda bych Vám poděkovala za vše, co jste udělal pro naši českou zemi. Byl jste nejlepším a nejznámějším vládcem naší země. Díky Vám zde zůstalo hodně památek, které jsou velmi navštěvované jak zdejšími lidmi i cizinci. Například hrad Karlštejn, Váš známý most přes Vltavu. Založil jste v Praze první univerzitu, na které dodnes studují jen ti nejlepší studenti. Ráda bych také poděkovala za založení města v západních Čechách, které nese název po Vás-Karlovy Vary. O Vašem životě jsou natočeny filmy Noc na Karlštejně, Strasti otce vlasti, také báseň Romance o Karlu IV. Národ si Vás váží, jste nazýván Otcem vlasti a Váš portrét je vyobrazen na současné stikoruně. V roce 2005 jste byl v anketě zvolen největším Čechem. Děkuji s úctou.

Nela 4.B

Milý Karle, píšu Ti dopis z 21. století. Od doby, co jsi vládl Českému království se toho stalo už mnoho. Seznámím Tě teď se současností. Píše se rok 2021 a naše území už není královstvím, ale nazývá se Česká republika. Nejvyšším představitelem státu není král, ale pan prezident. Momentálně máme problémy s pandemií koronaviru. To je něco jako mor za Tvé doby. Musíme dodržovat různá opatření. Na Tvůj hrad Karlštejn teď nikdo nesmí, ani do Tvé univerzity nikdo nechodí. Po Tvém mostě se prochází minimum lidí. Je to zvláštní období. Prosím, myslí na nás. Tvůj

Pavel 4.C

Vybrala jsem si Anežku Přemyslovnu, protože mě zaujala svým životem. Byla vychována v klášteře. Svůj život zasvětila Bohu. Založila klášter svatého Františka se špitálem, starala se o staré lidi a nemocné. Svatořečená byla až roku 1989 papežem Janem Pavlem II. Dobrý den Anežko, velmi jste mě zaujala svým životem a přístupem k němu. Učili jsme se o Vás ve škole v hodině vlastivědy a chtěla bych Vám napsat pár milých slov. Určitě nebylo lehké žít v době, do které jste se narodila. Byla jste výjimečná tím, jak jste dokázala pomáhat ostatním a nic nechtěla. V době, ve které žiji já, se též najdou lidé, kteří to cítí jako Vy. Snaží se pomáhat nemocným lidem, aniž by za to něco žádali. Stačí jim slovíčko "děkuji" a milý úsměv a hned vědí, že práci, kterou dělají, dělají správně. Tyhle řádky Vám píši v roce 2021. To koukáte, jak čas letí a my ho nedokážeme zastavit. Doufám, že se v nebi máte dobře.

S pozdravem

Gábina 5. A

V 5. B ŽÁCI PSALI O JEDNOM DNU V 19. NEBO 20. STOLETÍ POD NÁZVEM

PROBUDÍM SE VČERA

Deníkový záznam jedné dívky z doby konce první republiky-5. dubna 1937. Jmenuji se Marie. Žiji v Praze a včera mi bylo 15 let. Tento deník jsem dostala od své přítelkyně Alice k mým věrejším narozeninám. Alice se mnou chodí do školy, říkáme jí Bouda, je to dívčí gymnázium Minerva, které se nachází v ulici M. D. Rettigové. Toto dívčí gymnázium pomohla založit spisovatelka Eliška Krásnohorská a je prvním dívčím



gymnázium ve střední Evropě... Bydlíme v činžovním domě v Podolí, mám mladšího bratra Jana. Je mu rok, je velmi roztomilý a rád se směje. Často spolu chodíme na procházky do parku, vozím ho v kočárku. Maminka se o něj stará a je doma. Dříve pracovala jako stenografka u firmy Praga. Tady se potkali s tatínkem, který tu pracuje jako konstruktér... Odpoledne s

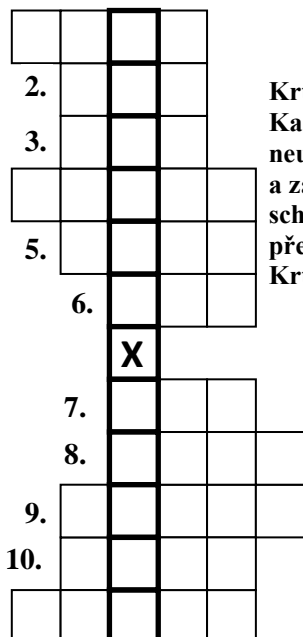


Alicí ve Stromovce přemýšlíme nad tím, čím bychom chtěly být. Alice by ráda byla učitelkou, krásně zpívá a hraje na klavír. Zbožňuje šlágry Osvobozeného divadla Voskovce a Wericha. Já bych ráda studovala medicínu nebo pracovala v Lidových novinách, nebo časopisech Přítomnost nebo Tribuna jako novinářka... U večere si s rodiči vyprávím, jaký byl náš den. Tatínek se rozhovoří o tom, že by nás rád vzal na fotbalové utkání pražské Slávie, která prý získá výborného fotbalistu Josefa Bicana. Mluvíme také o našem panu prezidentovi Masarykovi, kterého si u nás doma všichni velmi vážíme....

Kateřina 5.B

KŘÍŽOVKA

1. opak ke slovu pozdě
2. 1. osoba čísla jednotného, čas přítomný, způsob oznamovací, od slovesa jít
3. opak ke slovu noc
4. druh sportu, při kterém je třeba míček a raketa
5. nauka jinak
6. část lidského těla
7. včelí produkt
8. opak ke slovu slabá
9. opak ke slovu sladký
10. jednotka délky
11. jméno našeho nejznámějšího panovníka



Kačka 5. B

KRTEČEK

Krteček mě provázel celým dětstvím. Každý večer aspoň jeden díl, jinak bych neusnula. Můj nejoblíbenější je Krteček a zápalky a abych se přiznala, byla bych schopná se na krtečka dívat pořád a to i přesto, že jsem v páté třídě. Co dodat- Krteček je prostě legenda.

Eliška 5.B



Kačka. 5. B

ONLINE KONCERT

uspořádali ve 4.B, děti hrály na klavír, violoncello, flétnu a zpívaly písničky v netradičním nastudování.



V tajence je autor krtečka, který by 21. února oslavil sté narozeniny.

MASOPUST V DOBĚ KORONY

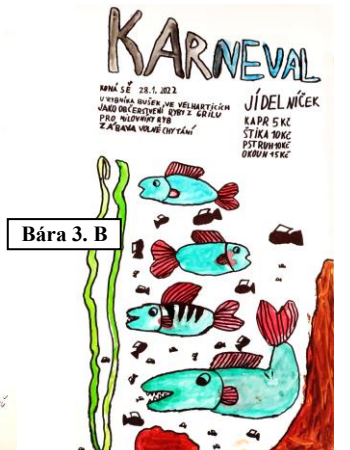
Ve třídách, on line, plakáty snad na příští rok.



16. února b d
Masopust (česánek)
MASOPUSTNÍ VESELICE
BAŇA, NOS A BARRY, LICE
MLADÍ, VYHRÁVA
RABY, TRAMVAJ



Matěj 3. B



Bára 3. B



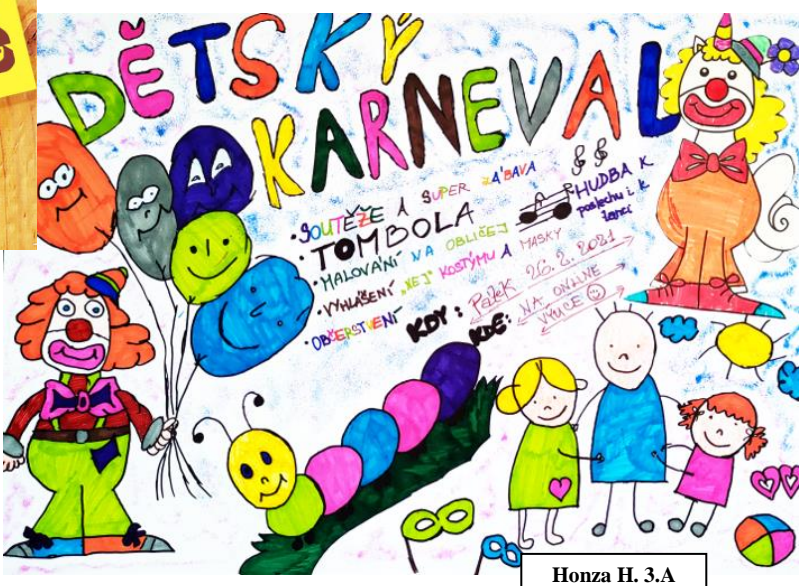
Masky masopustu v online výuce

4. C

4. D



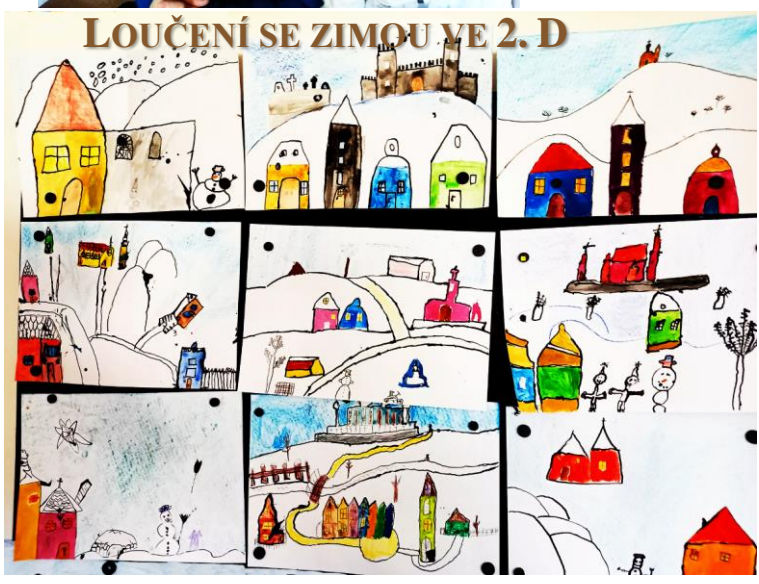
MASOPUST
4. B + 4. D



Honza H. 3.A



Vojta 3. A se sestrou Aničkou



LOUČENÍ SE ZIMOU VE 2. D



Miša 2. A



VALENTÝNKA

Štěstí jako čtyřlístek,
co se v trávě těžko hledá,
tomu valentýnku dám,
tím mu radost udělám,
úsměv je v každém z nás,
zejména v člověku,
kterého mám nejvíc rád.

Matěj B. 3.B

(pokračování ze str. 3) ... stresu. Králíci jsou velice chytří a dovedou si důvtipně poradit i se zapeklitější překážkou. Jako nejznámější sport je sport s koněm zvaný parkur. Určitě všichni znáte, jedná se o sport, při kterém kůň společně se svým pánčkem skáče přes překážky. Tento sport byl zařazen i do moderního pětiboje. Mezi nejznámější závody v koňském parkuru patří Velká pardubická a jeden z nejznámějších jezdců je Josef Váňa. *Simča Smidová, 7.B*

I domácí ušák je mazlíčkem

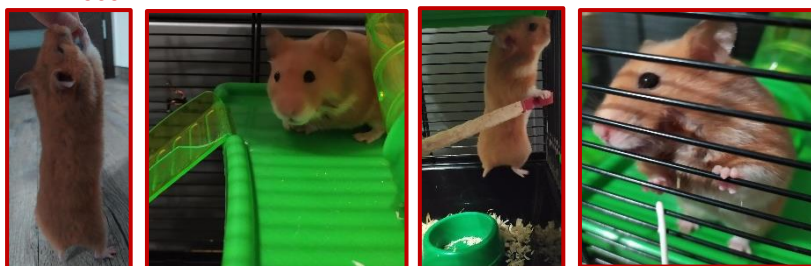
Králíci jsou malí savci z čeledi zajícovitých. Rodovým názvem „králík“ jsou označováni zástupci celkem sedmi rodů. Výrazným prvkem na králíčím těle jsou velké uši. Jednotlivé druhy králíků se však liší. Větší uši umožňují jedincům slyšet predátory na velmi velkou vzdálenost. Tato výhoda ovšem králíky stojí velké množství tělesného tepla, které je obzvláště ve studeném podnebí velmi důležité. Králíci žijící v teplejším podnebí mají uši delší, což jim umožňuje lépe detekovat predátora. Kratší uši naopak druhům z chladnějšího podnebí umožňují lépe držet tělesnou teplotu za cenu horšího sluchu. Délka uší se u jednotlivých plemen velmi liší. Oči jsou na lebce tak, že dokážou obsáhnout pohled skoro celých 360 stupňů. Jediné slepé místo je malá oblast před nimi, kterou zakrývá nos.

Můj králík je na chov, ale já ho chovám, jako kdyby to byl domácí mazlíček. Hodně jí, a když je venku teplo, tak ho pustím ven do klece a tam si hrabe pelíšky (noru). Jednou mi utekl, pak se špatně chytil, jelikož je velmi rychlý a hbitý. Má moc rád mrkev. Je velmi přátelský. Taky má rád salát, jablko, krmivo pro králíky, suchý rohlík anebo suchý chleba. Co naopak nemůže, je mokrá tráva. Mohl by se nafouknout a zemřít. Hlavně potřebuje stálý přísun sena a čerstvé vody.

Někteří lidé své králíky učí různé povely a chodí s nimi na různé soutěže, kde jejich králíci skáče přes překážky. *Andrea Sýkorová, 6.C*

Křeček

Křeček patří mezi méně náročné mazlíčky. Křečků je spousta druhů, já mám doma křečka syrského neboli zlatého. Pořizovací cena tohoto zvířecího kamaráda cca 100-200 Kč. Pro jeho chov je ale nutné ještě pořídit klec s prolézačkou nebo kolotočem, nějaké krmivo, napáječku, záchod a klidně i nějaký domeček. Taková výbava vyjde na cca 1000 Kč. Křeček je noční zvíře, takže je možné si s ním hrát ráno nebo večer. Není však jen na hraní, ale je nutné mu čistit záchod každý den, potřeba je čistit i klec, ale to stačí jednou týdně. Jako výstelku klece používám piliny. Já svému křečkoví dávám na hraní prázdnou ruličku od toaletního papíru, skrz kterou prolézá, ale také ji roztrhává a používá ke stavbě hnízda. Krmím ho krmnou směsí pro křečky, senem, zeleninou, např. mrkví, okurkou nebo ledovým salátem, také ovocem, např. jablko a občas dostane piškot nebo tvrdý chléb, musí se však hlídat, aby chleba nezměkl, protože to by pro křečka nebylo dobré. Svého křečka Jimmyho mám necelý rok a doufám, že ho ještě alespoň dva roky budu mít. Křečci se totiž dožívají 2-3 let. *Anna Umnerová, 8.B*



Křeček patří mezi méně náročné mazlíčky. Křečků je spousta druhů, já mám doma křečka syrského neboli zlatého. Pořizovací cena tohoto zvířecího kamaráda cca 100-200 Kč. Pro jeho chov je ale nutné ještě pořídit klec s prolézačkou nebo kolotočem, nějaké krmivo, napáječku, záchod a klidně i nějaký domeček. Taková výbava vyjde na cca 1000 Kč. Křeček je noční zvíře, takže je možné si s ním hrát ráno nebo večer. Není však jen na hraní, ale je nutné mu čistit záchod každý den, potřeba je čistit i klec, ale to stačí jednou týdně. Jako výstelku klece používám piliny. Já svému křečkoví dávám na hraní prázdnou ruličku od toaletního papíru, skrz kterou prolézá, ale také ji roztrhává a používá ke stavbě hnízda. Krmím ho krmnou směsí pro křečky, senem, zeleninou, např. mrkví, okurkou nebo ledovým salátem, také ovocem, např. jablko a občas dostane piškot nebo tvrdý chléb, musí se však hlídat, aby chleba nezměkl, protože to by pro křečka nebylo dobré. Svého křečka Jimmyho mám necelý rok a doufám, že ho ještě alespoň dva roky budu mít. Křečci se totiž dožívají 2-3 let. *Anna Umnerová, 8.B*

Virtuální mazlíčci

Mnoho z vás určitě má doma mazlíčka. Ať už to je kočka, pes, papoušek, rybičky nebo cokoliv jiného, tak mají jedno společné, musíme se o ně starat, pečovat o ně a krmít je. I přesto, že domácího mazlíčka mnoho lidí má, někdo dává přednost virtuálnímu mazlíčkovi. A to ve formě nějaké hry nebo elektronické hračky.

Ve vašem mobilním telefonu si můžete stáhnout řadu her, kde se staráte o svého mazlíčka, jako jsou My Talking Tom nebo Pou.



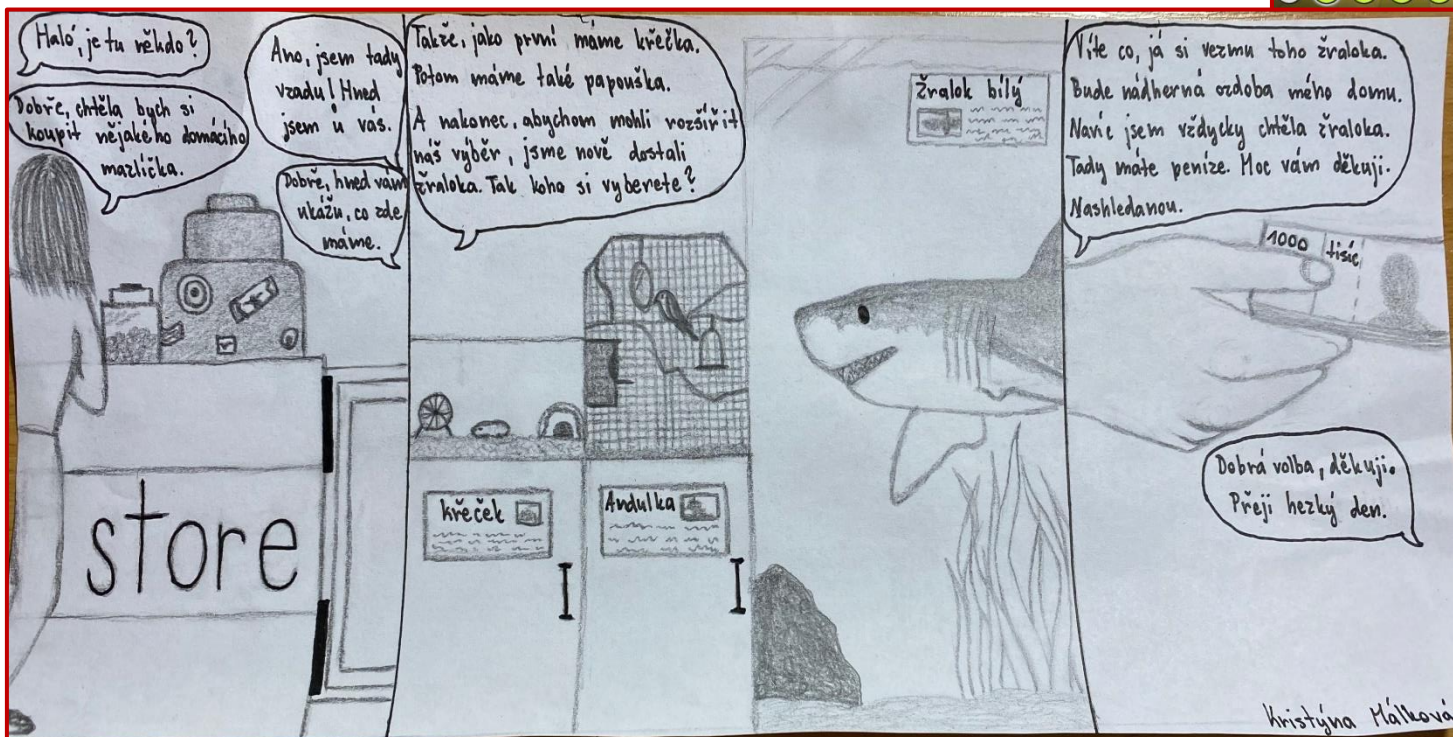
Ve hře Pou se staráte o svého trojhranného mimozemšťana s původně hnědou barvou. O Poua se musíte každý den starat, krmít ho, mýt ho, dopřát mu dostatek pohybu, a hlavně udržovat v dobré náladě. Pohyb mu dopřejete různými jednoduchými minihry, ve kterých Pou účinkuje. Za ty následně získáváte mince, za které můžete koupit Pouovi jídlo a nějaké oblečení. Pouovi můžete také vylepšit jeho domeček různými tapetami a vylepšeními do každé místnosti. Pokud se o Poua dobře staráte, tak vám také roste.

My Talking Tom je ve stejném smyslu jako Pou, akorát zde figuruje kocour Tom. Tom se musí mýt, krmít, spát a chodit na záchod. Stejně jako Pouovi se musí hrát nějaké minihry, aby se jednoduše Tom nenudil. Z minihry zase získáváte mince, za které Tomovi kupujete oblečení a jídlo.



Virtuální mazlíčci nemusí být jenom hry - takovým příkladem je Tamagoči. Tato velice jednoduchá hračka byla vynalezena v roce 1996 v Japonsku. Jedná se o kapesní elektronickou hračku, která představuje domácí zvířátko, o které se musí pečovat a starat. Na Tamagoči je displej, který poskytuje obraz pro vašeho mazlíčka. Zároveň ho ovládáte třemi tlačítky. Vaše malá postavička prochází několika stádii, vajíčko - nemluvně - dítě - dospívající - dospělý. Po celou dobu si postavička buduje svou osobnost na základě vašeho chování k ní. Musíte ji krmít a hrát si s ní. Maximální doba života Tamagoči je 20 až 25 dnů, avšak pokud Tamagoči nebudete krmít, zemře vám dříve.

Virtuální mazlíčci už nejsou pro lidi tak zajímaví, jako tomu bylo před pár lety. Například hry Pou a My Talking Pet mají



svou slávu už za sebou a o Tamagoči nemluvně. Avšak někdo dá přednost virtuálnímu mazlíčkovi před reálným, protože mu to více vyhovuje. A kdo ví, třeba někde zase něco vymyslí. *Filip Čížek, 9.C*

Už svítí!

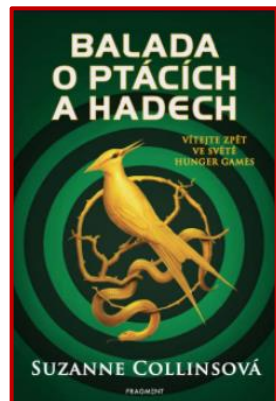
Jistě znáte žárovku. Skleněnou bouli, která se při přivodu energie rozsvítí. Tak tu má doma snad každý, protože bez ní bychom ve tmě neviděli. Ale jak vůbec tento vynález funguje?

První žárovky se na světě objevily ještě před Edisonem, avšak ten žárovku zdokonalil a povedlo se mu ji úspěšně zařadit na trh. To bylo v roce 1879, kdy žárovka dokázala svítit pouhých 40 hodin. Žárovka byla velice žádaná, a tak v roce 1881 dosáhla dalšího vývoje. Druhý typ žárovky už dokázal svítit 600 hodin. Edisonova žárovka svítila dokonce i v Národním divadle v roce 1883.

Edisonova žárovka používala uhlíkové vlákno neboli zuhelnatělý bambus. Později se začal používat tantal a dnes se používá wolfram, protože lépe odolává vysokým teplotám. Jako protekce proti shoření vlákna se používá skleněná baňka, ze které je kompletně vyčerpán všechen vzduch. V některých je vytvořen vakuem a v některých je zase směs plynů.

Je to zařízení k přeměně elektrické energie na světlo. To dokáže díky zahřívání vlákna elektrickým proudem. Vlákno se zahřeje tak moc, že začne zářit. To je velká výhoda, protože můžeme regulovat jas jednoduše snížením a zvyšováním elektrické energie. Dnes mají žárovky životnost v řádu tisíců hodin.

Žárovky se dnes vyměňují za LED žárovky, protože spotřebovávají méně energie. Žárovky v podstatě vyměňují elektrickou energii za teplo více než za světlo (kolem 95% teplo, 5% světlo), a proto se používají dnes na akvária a terária. *Filip Čížek, 9.C*



Počátky Hladových her

Čtli jste nebo jste alespoň viděli sérii Hunger Games a líbila se vám? V tom případě byste měli rozhodně věnovat pozornost tomuto článku. Loni totiž vyšla nová kniha od autorky Hunger Games Suzanne Collinsové s názvem Balada o ptáčích a hadech. Pokud jste čekali pokračování příběhu Katniss a Peety, tak vás musím zklamat, protože děj je orientován do doby mládí prezidenta Snowa. Ano, toho hlavního záporáka. Děj knihy je zasazen více než šedesát let před první sérií. Právě začínají desáté Hladové hry. Coriolanus Snow, stejně jako dalších třidvacet mladých Kapitolanů, je trenérem jednoho ze splátců. Abych vše objasnil, tak deset let před dějem knihy proběhla válka mezi Kapitolem a kraji. Kapitól vyhrál a zavedl Hladové hry, do nichž se z každého z dvanácti krajů pošlou dvě děti (splátcí), aby s ostatními bojovaly o život (na konci zbyde jen jeden vítěz). Je to jistý druh válečných reparací. Zpět k příběhu. Po rozdělení jednotlivých splátců jejich trenérům, zažije mladý Snow šok. Dostal totiž dívku z Dvanáctého kraje - člověka s nejmenší šancí na vítězství. Když ale zjistí, kdo dívka je a jakou oblibu si získala u publika, jeho šance na úspěch začínou pomalu stoupat. Dívka se jmenuje Lucy Gray Bairdová a je jakási muzikantka. Coriolanus se s ní začne sbližovat, začne chápat její situaci, ale v tom nejednodušším začnou Hladové hry. Lucyiny šance na výhru jsou stále malé, ale Snow nepřestává doufat, její vítězství je totiž jeho jedinou cestou k vysněnému stipendiu na kapitolskou Univerzitu. Tak, více z příběhu vám už prozrazovat nebudu. Pokud vás příběh zaujal, knihu si určitě přečtete. Všele ji doporučuji. Mně osobně se líbila dokonce více než první série. *Adam Bardoun, 9.C*

Zlodějka knih

Smrt vidí nejdřív barvy, až pak lidi. Lidi nevidí nic, jen ostatní lidi. Smrt se o nikoho nezajímá... dokud „nepotká“ Liesel. Liesel má mnoho tváří, ale Smrt poznala jen tyto: mladou dívku, zlodějkou knih, přítelkyni, adoptovanou dceru, obětavé dítě a dívku, která uložila svůj život do knihy. Její kniha se dostala do ruky Smrti a ta vám ji celou převypráví. Než se k tomu dostaneme, ráda bych uvedla autora této úžasné a podle mě neprekonatelné drama - válečné knihy. Je to australský spisovatel Markus Zusak. O autorovi vám toho moc nepovím... vždyť moje rubrika je o knihách, a ne o jejich autorech. 😊 Zlodějka knih, Liesel, má život plný smutku a ztrát. Avšak její příběh vás i tak zaujme, ne-li pohltní. Smrt vypráví, jak poznala zlodějkou knih poprvé... Chlapec, jeho sestra a jejich matka jeli vlakem do Molchingu. Matka spala, Liesel pozorovala svého bratra, který kašlal. Pak, jako by se něco zaseklo... chlapec přestal kašlat, ale s tím přestal i dýchat. Smrt ho odvedla. Smrt zůstala spolu s nic netušící Liesel na hřbitově. Smrt byla jediným svědkem toho, jak se milující sestra stala zlodějkou knih. Je to kruté, ale život šel po smrti malého šestiletého chlapečka dál. Pokud si to správně pamatují, od městečka, kde pohřbili mrtvého brášku, jela Liesel sama. U branky jejího nového domova ji přivítal milý, veselý akordeonista Hans a jeho žena Rosa, která – cituji - vypadala, jako by byla z lepenky. Mladá zlodějka si myslela, že nikdo nedokáže nahradit její opravdovou matku... ale pletla se. V Rose Hubermanové poznala svou novou matku a v Hansi Hubermanovi svého milujícího otce, kterého do teď neměla. Pak tu byl Rudy. Kdyby si to Liesel přiznala, napsala by do své knížky, že je to láska jejího života. Ale byla tvrdohlavá... nic takového tam Smrt nenašla.

Pokud se vám malá ukázka příběhu líbila, ale nemusíte knihy, podívejte se na film. Jmenuje se stejně jako kniha (= Zlodějka knih). Musím říct, že i když jsem četla napřed knihu, a byla jsem připravena čelit vlnám soucitu, film mi skoro vysušil oči. Užijte si ať už knihu nebo film, a zamyslete se, jak se asi žilo při druhé světové válce uprostřed neustále bombardovaného Německa... *Šárka Bardounová, 6.A*



Krásné paže

V tomto díle časopisu vám ukáží 7 cviků pro štíhlé a vytvarované paže. Pro toto cvičení budete u některých cviků potřebovat činky (postačí lehké) nebo klidně jen plastové lahve o objemu 0,5 l nebo 0,75 l naplněné vodou. Celé cvičení zabere cca 15 minut. Všechny cviky budeme opakovat 15x a až na jednu výjimku budeme mít čtvrt minutovou pauzu a teď už na cvičení můžeme jít.

A) Klik

1. nejdříve se rozhodneme, jestli budeme dělat dámský nebo pánský klik
2. a) výchozí pozice pro dámský klik je ta, že si klekneme na podložku, zapřeme se rukama o zem tak, abychom měli zápěstí pod rameny
2. b) výchozí pozice pro pánský klik je ta, že chodidla máme mírně od sebe a na špičkách, zapřeme se rukama o zem, abychom měli zápěstí pod rameny
3. po celou dobu musíme mít zpevněné břicho
4. s nádechem jdeme celou naší vahou k zemi, ruce přitom pozvolna pokrčujeme v loktech
5. s výdechem se plynule vracíme do výchozí pozice



B) Upažování a předpažování

1. vezmeme si závaží (činky / pet lahve), postavíme se rovně a mírně rozkročíme nohy
2. tahem pomalu upažíme, pak předpažíme, ruce zase upažíme, nakonec je dáme dolů podél těla
3. pohyby nesmějí být trhavé a pořád musíme stát pevně na místě

C) Vzpažování

1. stoupneme si rovně, do rukou si vezmeme závaží a mírně se rozkročíme
2. při cvičení tohoto



cviku musíme mít lopatky stažené k sobě

3. ruce vzpažíme (dáme před sebe, do výšky ramen) a s nádechem je obě dohromady zvedneme nad hlavu
4. při výdechu ruce vrátíme do polohy, jakou jsme měli na začátku

D) Tricepsový klik

1. sedneme si na podložku a v kolenou pokrčíme nohy



2. natáhneme ruce a zapřeme se s nimi o zem, dlaně nám směřují k chodidlům
3. u cviku musíme pravidelně dýchat
4. s výdechem zvedneme zadek nahoru (směr od podložky) a poté se vrátíme zpět, ale neposadíme se zpět na zem (hýždě jsou stále ve vzduchu)

E) Biceps s jednoručkami

1. stoupneme si, mírně rozkročíme nohy a narovnáme si záda
2. ruce se závažím si dáme podél těla
3. s vydechováním přitahujeme závaží směrem k ramenům
4. u cviku musíme myslet na pravidelné dýchání a na to, abychom nedělali trhavé pohyby

E) Triceps s jednoručkami

1. stoupneme si, pokrčíme nohy v kolenou a mírně se předkloníme (bude to postoj, jako bychom chtěli lyžovat)
2. ruce se závažím máme přitažené u prsou
3. plynulým pohybem ruce propneme podél těla a znovu přitáhneme k tělu
4. když cvičíme, nesmíme mít kulatá záda, a hlavně nesmíme dělat trhavé pohyby

F) Vzpažování a upažování

1. budeme ve stejné pozici jako u předchozího cviku, jen nebudeme mít nohy u sebe, ale dáme jednu nohu před druhou => lepší stabilita
 2. v rukou se závažím střídavě vzpažujeme a upažujeme
 3. nezapomeneme na to, že musíme mít stažené lopatky a držet rovnováhu
- Všech 7 cviků si zacvičíme ještě jednou.**



Poslední korespondence s Resty Nankingou z Ugandy



prosinec 2020
Milý Jaroslave,
jsem Resty z Ugandy. Jak se teď máte v této situaci? V naší zemi jsme v pořádku, i když máme nějaké koronavirové případy v některých částech naší země. Ale v našem kraji Buruma a v naší vesnici Kekijje nemáme žádné případy korony.

Děkuji za vaši podporu mého studia. Kdyby nebyla pauza kvůli koroně, tak bych dokončila svůj kadeřnický kurz v tomto roce. Přeorganizovali náš vzdělávací systém a naše vláda stále neotevřela školy. Modlím se, aby školy otevřeli a já tak mohla dokončit svůj kurz v roce 2021. Ve svém volném čase zaplétám vlasy ostatním a dostávám za to peníze na moje základní potřeby. Jsem šťastná, protože díky vaší pomoci jste mi pomohli zlepšit mé zkušenosti, které mi pomohou dokončit kurz.

Tady u nás doma se máme s rodinou dobře a právě máme období deště.

Vždy se modlíme k Bohu, aby vás s celou vaší rodinou udržel v bezpečí ve vaší zemi.

Přeji veselé Vánoce a šťastný nový rok 2021.

Mnoho pozdravů od Nankingy Resty

leden 2021

Milá Resty,
děkujeme za Tvůj dopis, máme radost, že jsi zdráva a že už můžeš uplatňovat, co ses při studiu naučila.

Píšeme Ti po Novém roce a chceme se zeptat, jestli slavíte Nový rok a jak to u Vás v tento čas chodí. My obvykle každý rok slavíme závěr roku tak, že vzpomínáme na uplynulý rok, co vše jsme dokázali a co se událo. O půlnoci začnou ohňostroje a s přáteli si dáváme různá předsevzetí. V dalších dnech naše nová předsevzetí zpravidla porušíme :-). A snažíme si zvyknout na psaní nového roku. Tento rok byl ovšem jiný. Každý jej slavil doma sám, nemohli jsme být s přáteli, bylo to s covidem jiné. Já si pravidelně novoroční předsevzetí nedávám, protože vím, že bych to na 101% nesplnil. :-). A co Ty - dáváš si nějaká předsevzetí?

Jak se u vás změnil život v souvislosti s pandemií koronaviru?

V naší zemi je mnoho nakažených lidí, hodně lidí je také ve vážném stavu v nemocnicích a už skoro 17.000 lidí na covid zemřelo. Všechny školy jsou zavřené, jen děti 1. a 2. ročníku do školy chodí a učí se s rouškami na obličejích. Většina obchodů je zavřených, lidé si různé zboží nakupují po internetu. V tomto měsíci se konečně začalo očkovat, vakcínu dostávají nejdříve zdravotníci a lidé starší 80 let. Jde to ale pomalu, protože vakcín není dostatek. Lidé už jsou dlouho izolováni doma a někteří to špatně psychicky snášejí.

Všichni už se těšíme, až tato obtížná doba plná omezení bude za námi.

Za žáky Základní školy Dobřany

Josef Zika, třída 7.C

Milá Resty,
rádi jsme Tě uplynulých deset let provázeli Tvým studiem a životem. Věříme, že přeneš naši pomoc do dobrých vztahů ve své domovině a sama budeš pomáhat potřebným lidem. Celou dobu Tvého provázení jsme s radostí přijímali Tvé zprávy o životě v Ugandě a o pokračování Tvého studia.

Přejeme Ti, aby Tvůj život byl šťastný, abys byla zdráva a měla hodně přátel, aby také Tvé vzdělání a Tvá práce Ti přinášely radost.

Naše podpora končí, a až se naše děti zase sejdou ve škole po pandemii, najdou si s pomocí České katolické charity nové zahraniční dítě k podpoře. Byla jsi naším druhým podporovaným dítětem, před Tebou jsme pomáhali indickému chlapci.

Bylo nám ctí, že jsme Ti mohli napomoci k vykročení do dospělého života.

Bůh Ti zehnej!

Za Tvé přátele z české Základní školy Dobřany
Jaroslav Šedivý, ředitel školy

**Resty Nankinga (Uganda) – 10 let podpory
(2011-20) = 66.264 Kč**

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace** tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jifs@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové:** 6.A: Šárka Bardounová, 7.B: Martin Škarda, Simona Šmídová, 8.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Kristýna Málková, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 9.A: Jan Eckhardt; 9.C: Adam Bardoun, Filip Čížek.

Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick - internetová verze na www.zsdoibrany.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.6/20/21 předán k tisku 14. 3. 2021. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**